

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ  
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ  
ННЦ ІНСТИТУТ ВІНОГРАДАРСТВА І ВІНОРОБСТВА ІМ. В.Є ТАЇРОВА  
ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ МОЛДОВИ  
КОМРАТСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ  
ЛЮБЛІНСЬКА ПОЛІТЕХНІКА  
ГРОДНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ЯНКИ КУПАЛІ  
ОДЕСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ БУДІВНИЦТВА ТА АРХІТЕКТУРИ  
ПРИКАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМ. ВАСИЛЯ  
СТЕФАНИКА  
ОДЕСЬКИЙ РЕГІОНАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ  
НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ПРИ  
ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ**



## **Сучасний менеджмент в агробізнесі: проблеми та рішення**

**МІЖВУЗІВСЬКА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА ІНТЕРНЕТ-  
КОНФЕРЕНЦІЯ ЗА МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ**

Присвячена 50-річчю заснування кафедри менеджменту  
Одеського державного аграрного університету

**24 червня 2019**

Одеса – 2019

**Сучасний менеджмент в агробізнесі: проблеми та рішення: матеріали Міжвузівської науково-практичної Інтернет-конференції за міжнародною участю (м. Одеса, 24 червня 2019 р.) / Одеса, ОДАУ. 2019. 243 с.**

У збірнику опубліковані тези доповідей учасників Міжвузівської науково-практичної Інтернет-конференції за міжнародною участю «Сучасний менеджмент в агробізнесі: проблеми та рішення», проведеної з нагоди 50-річчя заснування кафедри менеджменту Одеського державного аграрного університету.

Рекомендовано до друку рішенням вченої ради інженерно-економічного факультету Одеського державного аграрного університету протокол №1 від 13 вересня 2019 року.

Редакційна колегія:

Запша Г.М., д.е.н., професор (голова ред.колегії)

Островський П.І., к.е.н., доцент, декан інженерно-економічного факультету ОДАУ

Крюкова І.О., д.е.н., професор

Стоянова-Коваль С.С., д.е.н., професор

Галицький О.М., д.е.н., доцент

Бахчиванжи Л.А., к.е.н., доцент

Дідур Г.І., к.е.н., доцент

Іванова А.С., к.е.н., доцент

Колмогорова І.В., к.е.н., доцент (відповідальний редактор)

Мельничук О.І., к.е.н., доцент

Найда І.С., к.е.н., доцент

Найда А.В., к.е.н., доцент

Смирнова Н.В., к.е.н., доцент

*Відповідальність за достовірність даних, зміст і якість матеріалів збірника несуть автори.*

© Одеський державний аграрний університет, 2019 рік

<b>Міщенко Н.М.</b> ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ВИРОБНИЧО-ГОСПОДАРСЬКОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ФЕРМЕРСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ.....	53
<b>Порач І.А., Пилипів І.О.</b> СТРАТЕГІЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ: СУТНІСТЬ, ЗМІСТ, РОЛЬ В УПРАВЛІННІ .....	57
<b>Рубан А.О.</b> НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ ЗБУТОМ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ.....	61
<b>Казамбаева А.М., Сагналин Н.Ш.</b> СИСТЕМА ЦЕНООБРАЗОВАНИЯ НА ПЛЕМЕННЫХ ЖИВОТНЫХ В ЗАВИСИМОСТИ ОТ ПЛЕМЕННЫХ ЦЕННОСТЕЙ.....	66
<b>Сальнікова К.Х., Михайлюк Х.В.</b> ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ВИРОБНИЦТВОМ В СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ.....	71
<b>Самоляк Я.С.</b> ФІНАНСОВІ РЕСУРСИ ПІДПРИЄМСТВА: ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ.....	76
<b>Смирнова Н.В., Тасмасис Т.В.</b> ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ПРОЕКТНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В УКРАЇНСЬКИХ КОМПАНІЯХ.....	80
<b>Ткач Д.М.</b> УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ПРОДУКЦІЇ НА ПІДПРИЄМСТВІ.....	85
<b>Смирнова Н.В., Чайковська С.Ю.</b> СТАН ФІНАНСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ.....	90
<b>Швець З.О.</b> ВПРОВАДЖЕННЯ ПОЛОЖЕНЬ КОНЦЕПЦІЇ ТQM В ГОСПОДАРСЬКУ ДІЯЛЬНІСТЬ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ.....	95

## **Секція: Менеджмент в агробізнесі: концепції, моделі, особливості**

**Смирнова Н.В.,**

*к.е.н., доцент кафедри менеджменту*

*Одеський державний аграрний університет*

*м. Одеса, Україна*

**Тасмасис Т.В.,**

*студент інженерно-економічного факультету*

*Одеський державний аграрний університет*

*м. Одеса, Україна*

### **ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ПРОЕКТНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В УКРАЇНСЬКИХ КОМПАНІЯХ**

На даний час існує ряд глобальних тенденцій, що дозволяють говорити про «проектизацію» менеджменту, тобто, зростання частки і значення управлінських рішень, пов'язаних із здійсненням проектів. Особливо це стосується таких сфер як крупно масштабна промисловість, машинобудування, ІТ-діяльність, будівництво.

В умовах постійних змін спостерігається зміна парадигми бізнесу: його починають розглядати як сукупність взаємопов'язаних проектів. Подібний підхід дозволяє адекватно відобразити й іншу особливість сучасного бізнесу, коли основним стратегічним конкурентною перевагою стає гнучке поведінка в мінливого зовнішнього середовища. У подібних умовах в сучасному діловому середовищі неминучий відхід від жорстких організаційних структур і управлінських технологій, отже, значно зростає актуальність проектного менеджменту.

Проектне управління як сфера практичної діяльності успішно розвивається на протязі багатьох років. Початок використання проектного менеджменту в західних країнах відносять до 50-х років ХХ століття і

пов'язують зі збільшенням масштабів проектів, які повинні були списуватися в певні терміни і бюджет, тобто виділені на проект асигнування.

В мінливих умовах сьогодення не існує великої фірми, яка, будучи відомою в усьому світі, здійснювала б свою діяльність без використання технологій проектного менеджменту. Весь світ поступово відмовляється від реалізації окремих проектів і рухається до формування проектно-орієнтованих організацій, до формування проектно-орієнтованого суспільства. В Україні як в комерційному, так і в державному секторах все частіше застосовують методологію проектного менеджменту.

На даному етапі існує безліч проблем, з якими стикаються керівники українських фірм, при чому більшість з цих проблем викликані факторами не економічного, а соціологічного характеру. До таких факторів можна віднести наступні:

- менталітет менеджерів та виконавців;
- характер міжособистісних відносин в колективі;
- стереотипи управління, що склалися в організації;
- особисте ставлення співробітників до реалізованим в організації проектів;
- особливості уявлення співробітників про командну роботу;
- концентрація відповідальності на вищому рівні управління;
- ступінь згуртованості колективу тощо.

Саме тому впровадження нових технологій і методів ефективного управління проектами викликає необхідність соціологічного дослідження процесу проектного менеджменту і можливостей його застосування в практиці українських бізнес-формувань. Соціологічні аспекти проектного менеджменту можуть бути розглянуті і проаналізовані на основі наступного комплексу чинників:

- обізнаність керівників організацій про методи і технології проектного менеджменту і готовність до їх впровадження в свою господарську

практику;

- формування команд в організації як особливих малих груп;
- мотивація персоналу організації та його керівників до використання

в своїй діяльності технологій з управління змінами.

Перед прийняттям керівником рішення про початок роботи над будь-яким проектом йому необхідно проаналізувати, як робота над даним проектом буде зістиковуватися з основною діяльністю організації, при цьому важливо простежити, щоб новий проект органічно вписувався в існуючу організаційну структуру підприємства, інакше мети проекту досягти не вдасться. Тому попередньо необхідно визначити ступінь участі кожного з членів проектною команди, їх мотивацію, а також ставлення інших працівників підприємства до реалізованого проекту. При взаємодії із зовнішніми структурами необхідно визначити, в яких випадках це взаємодія буде здійснена учасниками проекту, а в яких – іншими співробітниками організації, оскільки рішення деяких завдань може зажадати їх залучення. Таким чином, знову стає актуальним питання про детальне формування статуту проекту.

З огляду на це, основними проблемами застосування методології управління проектами в практиці українських проектних менеджерів є:

- нечіткий розподіл функціональних обов'язків, в тому числі і через постійні зміни в структурі та грошових потоках підприємства;
- недостатня теоретична підготовка управлінського персоналу;
- невміння менеджерів управляти змінами та формувати ефективну команду;
- відсутність формалізації процесів проектного менеджменту.

Дані проблеми пов'язані із наступними причинами організаційного та психологічного характеру:

- амбіційністю лідерів, відсутністю авторитету у лідерів, вимушеною зміною керівництва проекту, організацій-партнерів, уповноваженого органу управління;

- конкуренцією між керівництвом проекту та відсутністю лідерів;
- складним механізмом ухвалення рішень,
- складністю організаційної структури та обмеженістю ресурсів:

нечітко визначені права, обов'язки та відповідальність, штучність, непрозорість структури [1, с.55].

До основних причин недостатньо ефективного застосування, на наш погляд, слід віднести також відсутність системності та послідовності в процесах впровадження методів управління, зокрема інструментів управління проектами. Основними напрямками подолання соціально-психологічних бар'єрів розвитку проектного менеджменту в Україні є усвідомлення керівництвом необхідності змін; зміна структури і методів управління; виявлення і спроба усунення не симптомів, а причин проблем; формалізація і переведення на наукові основи використання проектного менеджменту; делегування самостійності і відповідальності керівників проектів, а також впровадження системи неперервної професійної освіти співробітників фірм [2].

Аналіз специфіки поширення управлінських технологій в українських фірмах показує, що одним з основних бар'єрів в їх впровадженні є неефективна управлінська структура, побудована на надконцентрації ресурсів в руках власників та топ-менеджерів і відсутність розуміння специфіки командної роботи. Найбільш проблематично впровадження проектного менеджменту відбувається в підприємствах, які в тій чи іншій формі існували до 1990 року і мають стійку сформовану систему стереотипів, що накладають відбиток на управлінську діяльність.

Основні вимоги, що висуваються до фахівця в сфері управління проектами можна сформулювати наступним чином:

- здатність працівника цілком зануритись у виконання проектних завдань;
- здатність делегувати та дотримуватись прав та обов'язків;

- гнучкість у виборі робіт та часу на їх виконання в залежності від встановлених графіків, готовність до ненормованого робочого часу;
- компетентність у галузі;
- орієнтованість на виконання поставлених завдань;
- здатність до роботи у команді й орієнтація на командний результат;
- спроможність працювати в умовах, коли існує кілька суб'єктів управління та постановки завдань;
- здатність виконувати завдання поза межами сформованих ієрархій та субординації за основним місцем роботи [3, с. 11]

При використанні та впровадженні методів і технологій управління проектами менеджери повинні:

- зіставляти масштаби діяльності своєї організації з існуючими інструментами управління проектами;
- формалізувати процес реалізації проектів через розробку та прийняття внутрішніх нормативних документів проекту;
- встановити принципи формування команди проекту і повноваження її керівника;
- освоїти теоретичну базу в галузі управління проектами та змінами.

Реалізація наведених заходів дозволить ефективно пройти етап із впровадження методів і технологій управління проектами, знизити можливе коло проблем, а також запобігти виникненню соціальної напруги всередині робочого колективу, як проектної команди, так і всієї компанії в цілому.

### Література:

1. Демократизація України: програма малих проектів. [Кол.авт.: Л. О. Єльчева, І. М. Ібрагімова та ін.]. Київ, 2007. 458 с.
2. Мудунов А.С., Цахаева К.Н. Основные проблемы внедрения технологий проектного управления в отечественную практику. *Фундаментальные исследования*. 2015. № 11-7. С. 1457-1460; URL: <http://www.fundamental-research.ru/ru/article/view?id=39858>



3. Безуглий О. В. Адміністрування регіональних проектів в контексті завдань розвитку територій. *Управління проектами регіонального розвитку: матеріали науково-практичної конференції* (м. Феодосія, 8-12 липня 2013 р.). Харків. ХарПІ НАДУ, 2013. С. 9-14.